

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0754 van 4 november 2014
in de zaak 1213/0611/SA/4/0620

In zake:

1. de heer **Herman DRUYTS**
2. mevrouw **Agnes HERMANS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat August DESMEDT
kantoor houdende te 2000 Antwerpen, Amerikalei 122/bus 14
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
de partij:*

de heer **Raf LEEMANS**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Koen VAN WYNSBERGE
kantoor houdende te 9080 Lochristi, Denen 157
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 21 mei 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 28 februari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partijen tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkevorsel van 11 oktober 2012 niet ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde verleend voor het uitbreiden van een materiaalloods, het bouwen van 4 kuikenstallen, het plaatsen van 1 graansilo en voedersilo's, het aanleggen van verharding en het aanplanten van groenstroken.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2310 Rijkevorsel, Keirschot 7 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 697B, 696, 701G, 693B, 692N, 701H, 694B en 692L.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

Bij arrest van 26 november 2013 met nummer S/2013/0256 heeft de Raad de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing verworpen en de behandeling van de vordering tot vernietiging toegewezen aan de vierde kamer.

Het schorsingsarrest van 26 november 2013 met nummer S/2013/0256 is aan de verzoekende partijen betekend met een aangetekende brief van 3 december 2013.

De verzoekende partijen hebben met een aangetekende brief van 6 december 2013 tijdig een verzoek tot voortzetting ingediend overeenkomstig artikel 4.8.19, tweede lid VCRO.

2.

De verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partijen hebben een toelichtende nota ingediend. De tussenkomende partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 juni 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Nathalie DE CLERCQ heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sylvie DOGGEN die loco advocaat August DESMEDT verschijnt voor de verzoekende partijen, is gehoord.

De verwerende en tussenkomende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, zijn niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Raf LEEMANS verzoekt met een aangetekende brief van 19 juli 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2013 de tussenkomende partij toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

De tussenkomende partij is de aanvrager van de vergunning en beschikt op grond van artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 1° VCRO over het vereiste belang.

Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 18 juni 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkvorsel een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van vier kuikenstallen en uitbreiding materiaalloods + uitbreiding verharding”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 30 september 1977 vastgestelde gewestplan ‘Turnhout’ gelegen in agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Er werd een openbaar onderzoek gehouden van 6 juli 2012 tot 4 augustus 2012. Het openbaar onderzoek werd hernomen en opnieuw georganiseerd van 3 september 2012 tot en met 2 oktober 2012. De verzoekende partijen hebben een bezwaarschrift ingediend.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwontwikkeling, brengt op 26 juli 2012 een gunstig advies uit.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 27 september 2012 een voorwaardelijk gunstig advies.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Rijkvorsel verleent op 11 oktober 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partij en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Bespreking van de resultaten van het openbaar onderzoek

- stof- en geurhinder

In de eindconclusie van het definitief MER wordt het volgende geconcludeerd:

"De belangrijkste negatieve effecten in dit dossier zijn geurhinder en stofhinder:

De geplande uitbreiding zal volgens de modellering zorgen voor 7 extra woningen die een negatief effect zullen ondervinden. Deze woningen flirten allen met de grenswaarde van 3 OUe/m³, de effectieve toename in geurhinder is dan ook hier als zeer minimaal te beschouwen. Binnen de contour van > 10 OUe/m³ neemt na de uitbreiding het aantal woningen met een negatief effect niet toe ten opzichte van de huidige situatie. Twee woningen zullen in een toekomstige situatie een negatief effect ondervinden voor PM₁₀ en één woning voor PM_{2,5}. De exploitant zal voor de nieuwe stallen een warmtewisselaar gebruiken die zorgt voor een zekere stofreductie. Bovendien worden de stallen voorzien van een stofbak om het uitgaande stof zoveel mogelijk te doen neerslaan vooraleer het verspreid wordt in de omgeving.

De exploitant voorziet in een groenscherm rondom het bedrijf. Wanneer dit scherm op een gepaste wijze wordt aangelegd kan dit eveneens de geur- en stofeffecten verder doen afnemen.

Bovendien zal door het toepassen van ammoniakemmissiearme stalsystemen op de nieuwe stallen, het voorzien van een uitgebreid groenscherm en het gebruik van snijmaïssilage de ammoniakuitstoot van het bedrijf dalen ten opzichte van de huidige situatie."

De eindconclusie van het definitief MER kan worden bijgetreden.

Bovendien is een beperkte geurwaarneming ten gevolge van agrarische activiteiten in een agrarische omgeving als normaal te beschouwen. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Onvoldoende buffering van hemelwater

Zowel in de huidige als in de toekomstige situatie zijn er voldoende infiltratiemogelijkheden op het terrein aanwezig. Tevens voorziet het project in een buffercapaciteit voor hemelwater van +/- 1770 m³ dat maximaal zal worden hergebruikt voor het reinigen van de stallen. De buffercapaciteit voldoet aan de stedenbouwkundige verordening inzake buffering en hergebruik van het regenwater voor een uitbreiding van de horizontale dakoppervlakte met 8780 m².

Als milderende maatregel voor de negatieve effecten op het watersysteem wordt een installatie van een IBA gepland. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Schade- en Produktieverlies ten gevolge van stofuitstoot en zonlichtverlies van het achterliggende aardbeienteeltbedrijf

Uit de plannen blijkt niet dat de stallen zo hoog zijn. De groene damwandplaten van de vier stofbakken zijn 6,37 m hoog. De kleinste afstand tot de perceelsgrens is 6,97 m. De laatst verleende vergunning op de aanpalende percelen 1/A nrs. 690A, E, en 691B, 695E en 702C duiden op een serve waarvan de achtergevel staat tot op 107 m achter de rooilijn met Keirschot 9A. Hieruit kan worden afgeleid dat geen verlies aan zonlicht te verwachten is.

Citaat eindconclusie MER: "De exploitant zal voor de nieuwe stallen een warmtewisselaar gebruiken die zorgt voor een zekere stofreductie. Bovendien worden de stallen voorzien van een stofbak om het uitgaande stof zoveel mogelijk te doen neerslaan vooraleer het verspreid wordt in de omgeving.

De exploitant voorziet in een groenscherm rondom het bedrijf. Wanneer dit scherm op een gepaste wijze wordt aangelegd kan dit eveneens de geur- en stofeffecten verder doen afnemen."

De eindconclusie van het definitief MER kan worden bijgetreden. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Toename van het aan- en afrijdend vrachtverkeer

Het aantal extra vervoersbewegingen van en naar het bedrijf per week is minimaal en wordt als niet als abnormale hinder beschouwd. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Vrees voor het verergeren van de gezondheidsproblemen van de aanpalende eigenaar ten gevolge van het gebruik van chemische (reinigings- en ontsmettings) stoffen

Gezondheidsproblemen ten gevolge van het gebruik van chemische stoffen door derden op een aanpalend perceel is geen element van stedenbouwkundige aard, doch van milieutechnische aard en dient beoordeeld te worden in de milieuvergunningaanvraag.

– Verlies van de open ruimte

De nieuwe stallen vormen samen met de bestaande bedrijfsgebouwen een fysisch geheel waardoor de open ruimte maximaal wordt gevrijwaard. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Waardevermindering van de aanpalende eigendommen

Waardevermindering is geen argument van stedenbouwkundige aard. Dit bezwaar wordt verworpen.

– Vrees voor de gevolgen bij brand

Niettegenstaande de brandweer thans nog geen advies heeft uitgebracht over het project en de adviestermijn reeds ruimschoots is overschreden, is aangewezen dat vooraleer de bouwwerken worden aangevangen een gunstig attest van de brandweercommandant wordt bekomen. Dit bezwaar wordt weerhouden.

– Rechtsmisbruik (art. 1382 Burgerlijk Wetboek)

Voorbehoud wordt gemaakt voor burgerlijk rechten. Dit element wordt weerhouden.

Beoordeling van de goede ruimtelijke ordening

...

Functionele inpasbaarheid

De aanvraag handelt over een uitbreiding en hernieuwing van een bestaand pluimveebedrijf voor 81.600 stuks slachtkuikens tot een inrichting met 252.252 slachtkuikens.

In de huidige situatie zijn er 3 stallen aanwezig. In de toekomstige situatie zullen er 7 stallen zijn op het bedrijf.

De bedrijfsgebouwen vormen een fysisch geheel en de gekozen materialen voor de nieuwe stal zijn in overeenstemming met wat gangbaar is in het agrarisch gebied. Huidige aanvraag voor uitbreiding is vanuit oogpunt van de perceelsordening een logische uitbouw die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie van een bestaand pluimveebedrijf.

Bij de beoordeling van de leefbaarheid van de inrichting worden de normen opgesteld door de administratie bevoegd voor landbouw als richtinggevend vooropgesteld. Het departement Landbouw en Visserij heeft een gunstig advies verleend voor de de gevraagde werken.

Groenaanplanting

Het groenscherm rondom het bedrijf zal daadwerkelijk moeten worden aangeplant, om de hinder naar de omgeving te beperken. Dit groenscherm dient te worden aangeplant tijdens het eerstvolgende plantseizoen na het verkrijgen van de stedenbouwkundige vergunning. Deze beplanting dient te worden uitgevoerd met hoogstammige bomen, aangevuld met een dichte onderbegroeiing van streekeigen struiken, zodat een dichte houtkant als zichtscherm kan worden ontwikkeld dat doorlopend en op een vakkundige wijze wordt onderhouden teneinde zijn afschermende functie optimaal te behouden. Het groenscherm dient te voldoen aan de in de teksten van het MER-rapport gerefereerde literatuur.

Mobiliteitsimpact

De aanvraag situeert zich aan een voldoende uitgeruste gemeenteweg 'Keirschot'

De weg is voldoende uitgerust om de extra vervoersbewegingen op te vangen. Het aantal transporten stijgt van 4 à 5 vrachtwagens per week naar 12 vrachtwagens per week. Dit wordt beschouwd als een gering negatief effect.

Keirschot gaat in westelijke richting over in De Sluis en komt uit in Achtel, waar aansluiting is op de N14. Langs noordoostelijke richting kan via de Zandstraat in Wortel (Hoogstraten) aangesloten worden met gewestweg N124 die de verbinding vormt tussen Hoogstraten of Merksplas. De transporten volgen echter enkel de grote verkeersassen.

De schaal

Na realisatie van het project zal het pluimveebedrijf van aanzienlijke omvang zijn. De nieuwe stallen zijn 6 à 7 meter hoog en zijn niet hoger dan de gebouwen die in de omgeving voorkomen.

Ruimtegebruik en bouwdichtheid

De gronden die bebouwd worden zijn momenteel nog in gebruik als akker- en weiland.

De bedrijfsgebouwen vormen een fysisch geheel. Het overgrote deel van het perceel wordt bebouwd of verhard.

Visueel-vormelijke elementen

De stallen zijn verenigbaar met zijn omgeving mits een degelijke landschappelijke integratie wordt voorzien. De beplanting dient gerealiseerd binnen het plantseizoen volgend op de ingebruikname van het gebouw.

De stallen worden afgewerkt met een zadeldak van 15° met zwarte golfplaten. De nokhoogte is 6,37 m en de kroonlijsthoogte 2,86 m. De gevels van de stallen worden opgetrokken met rood/bruine gevelsteen. De zijgevels worden onderbroken door een groen metalen winddrukcap. In de voorgevels worden groene metalen sectionaalpoorten geplaatst (3,80 m breed en 3,20 m hoog).

In de voorgevel wordt de verbinding tussen twee stallen gemaakt via een 3 m diep gebouw laag volume met zadeldak en gelijke kroonlijsthoogte als de stallen. De functie van deze constructie is voederlokaal en verschaft toegang naar de twee stallen.

Cultuurhistorische aspecten

Niet van toepassing

Het bodemreliëf

Volgens de informatie op het ingediend ontwerp vinden er geen aanzienlijke reliëfwijzigingen plaats. De plannen duiden aan dat het terreinprofiel vlak is en ongewijzigd gelijk blijft aan de omliggende percelen. In het MER-rapport is er sprake dat de vrijgekomen grond zal gebruikt worden om het terrein tussen en rondom de stallen op te hogen. Het is vanzelfsprekend dat ophogingen slechts aanvaardbaar zijn indien deze het niveau van de omliggende percelen niet overschrijden.

Hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

De impact op de omgeving zal niet groter zijn dan de huidige impact van de bestaande stallen. Tevens zijn de huidige eisen en normen met betrekking tot stallenbouw thans strenger dan vroeger waardoor verondersteld wordt dat de weerslag van hinder op de directe omgeving kleiner zal worden; dat bovendien de bestaande mestopslagloods een nieuw gebruik krijgt als materiaalloods;

...

Het college van burgemeester en schepenen volgt hierin het advies van de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar en beslist bijgevolg een toelating af te leveren aan de aanvrager voor het bouwen van 4 kippenstallen, het uitbreiden van de materiaalloods, het aanleggen van bedrijfsverharding, het plaatsen van graan- en voedersilo's mits naleving van volgende voorwaarden:

- Een 6m breed groenscherm daadwerkelijk wordt aangeplant tijdens het eerstvolgende plantseizoen met hoog- en laagstammig groen, aangevuld met een dichte onderbegroeiing, teneinde een optimale afschermende functie t.o.v. de aanpalende eigendommen te realiseren. Ten opzichte van de achterliggende percelen dient de hoogte van de beplanting te worden beperkt tot 6m.*
- Voorafgaandelijk de aanvang der werken, een gunstig attest wordt bekomen van de brandweercommandant.*

...”

De verzoekende partijen tekenen tegen deze beslissing op 19 november 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 10 januari 2013 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

“ ...

Het dossier bevat geen brandweeradvis. Dit werd in het kader van beroep nogmaals nagevraagd bij de brandweer van Rijkervorsel. Tot op heden werd er nog steeds geen brandweeradvis ontvangen. Dit impliceert dat men de bouwaanvraag dient te weigeren, thans in afwachting van een voorwaardelijk gunstig brandweeradvis.

...”

De brandweer van de gemeente Rijkervorsel brengt op 12 januari 2013 een ongunstig advies uit.

Op 14 januari 2013 worden de partijen gehoord door de verwerende partij.

Op 24 januari 2013 beslist de verwerende partij om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. Tegen deze beslissing stelt de tussenkomende partij een vordering tot vernietiging in bij de Raad. Bij arrest met nummer A/2013/0376 van 2 juli 2013 heeft de Raad het beroep onontvankelijk verklaard.

De brandweer van de gemeente Rijkervorsel adviseert op 14 februari 2013 gunstig onder voorwaarden.

Op 28 februari 2013 beslist de verwerende partij om haar beslissing van 24 januari 2013 in te trekken en het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

" ...

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Op 31/05/2012 werd er advies uitgebracht door het departement leefmilieu, natuur en energie, waaruit blijkt dat het bijgevoegde MER-rapport een goed overzicht van de milieueffecten van het projectontwerp geeft. Op basis van bovenstaande aftoetsing blijkt dat het MER alle inhoudelijke en vormelijke elementen bevat zoals bepaald door artikel 4.3.7. §1 van voormeld decreet. Het MER bevat voldoende informatie om het aspect milieu een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming.

Gelet op het feit dat voor het voorgenomen project het project-MER-proces volledig en in overleg met de dienst MER doorlopen werd en gelet op de toetsing aan de voltooide project-MER, zoals voorgeschreven door artikel 4.3.8 §1 van het DABM, waarvan het resultaat hierboven is opgenomen, wordt het project MER ingediend op 11/05/2012 door het pluimveebedrijf van Leemans Raf, goedgekeurd.

Het goedgekeurde MER maakt deel uit van de vergunningsaanvraag.

De deputatie nam in zitting van 24 januari 2013 een beslissing om geen vergunning te verlenen op basis van een ongunstig advies van de brandweer van Rijkevorsel dd. 12/01/2013, waaruit blijkt dat de aanvraag niet zou voldoen aan de sectorwetgeving met betrekking tot de brandveiligheid.

De deputatie neemt kennis van het verslag van de brandweer dd. 14/02/2013, aldus daterend van na voormelde beslissing maar voor de in artikel 4.7.23, §2 VCRO gestelde vervaltermijn, waaruit blijkt dat de aanvraag onder bepaalde voorwaarden wel voor vergunning in aanmerking komt. Het advies stelt meer bepaald: "Besluit: Rekening houdend met de toepasselijke wetgeving terzake brengt de brandweerdienst een gunstig advies uit inzake brandveiligheid m.b.t. het voorwerp van dit verslag, voor zover tijdens de uitvoering rekening wordt gehouden met de opmerkingen waaraan niet wordt voldaan volgens de voorliggende tekeningen."

Gelet het ontvangen afschrift van verzoekschrift bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen van de heer Koen VAN WIJNSBERGE namens heer Raf Leemans, aanvrager voor de vergunning strekkende tot de vernietiging van voormelde beslissing van 24 januari 2013 waarin voorgesteld wordt dat voormelde vergunning dient te worden vernietigd wegens de schending van artikel 4.3.1., §1 VCRO, artikel 4.3.4 VCRO en van de beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het formele motiveringsbeginsel en de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en meer bepaald niet zou blijken dat het advies van de brandweer verplichtend diende te worden ingewonnen.

Gelet het feit dat de bemerkingen in hoofdzaak betrekking hebben op inplanting en toegangswegen als aangehaald in het KB van 19 december 1997 tot wijziging van het KB van 7 juli 1994 tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en

ontploffingen waaraan de nieuwe gebouwen moeten voldoen, en haar wijzigingen. In eerste instantie gaat het om het voorzien van bijkomende verhardingen, alsook het voorzien van bijkomende uitgangen, m.n. het voorzien van een bijkomende deur. Ook het intekenen van bijkomende haspels wordt voorzien.

De deputatie oordeelt dat het gaat om bijkomstige zaken die slechts aanleiding zullen geven tot een beperkte wijziging van de plannen.

De deputatie oordeelt dat de vergunning in de gegeven omstandigheden kan worden verleend op voorwaarde dat het advies van de brandweer dd. 14 februari 2013 wordt gevolgd voor zover de sectorwetgeving op dit vlak dat vereist.

De aanvraag dient getoetst op haar verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

De aanvraag handelt over een uitbreiding en hernieuwing van een bestaand pluimveebedrijf voor 81.600 stuks slachtkuikens tot een inrichting met 252.252 slachtkuikens.

In de huidige situatie zijn er 3 stallen aanwezig. In de toekomstige situatie zullen er 7 stallen zijn op het bedrijf.

Pal tegen de achterzijde van het projectgebied bevindt zich een tuinbouwbedrijf (aardbeienteelt). Rechts van het bedrijf liggen enkele zonevreemde woningen.

De bedrijfsgebouwen vormen een fysisch geheel en de gekozen materialen voor de nieuwe stal zijn in overeenstemming met wat gangbaar is in het agrarisch gebied. De inplanting zorgt voor een maximale vrijwaring van het open landschap. De nieuwe stallen zijn 6 à 7m hoog en zijn niet hoger dan de gebouwen in de omgeving.

De beroeper haalt aan dat de stofhinder en een afname van zonlicht een negatief effect zullen hebben op de kweek van zijn aardbeien.

De groene damwandplaten van de vier stofbakken zijn 6,37m hoog. De kleinste afstand tot aan het aanpalende perceel is 6,97m. De laatst verleende vergunning op het aanpalende perceel 1/A duiden op een serre waarvan de achtergevel tot op 107m achter de rooilijn van Keirschot 9A. Hieruit kan worden afgeleid dat het verlies aan zonlicht zeer beperkt tot niet bestaand zal zijn.

Uit het definitief MER concludeert met betrekking tot geurhinder en stofhinder het volgende (samengevat):

"De effectieve toename in geurhinder is hier als zeer minimaal te beschouwen. Binnen de contour van $>10 \text{ Oue/m}^3$ neemt na de uitbreiding het aantal woningen met een negatief effect niet toe ten opzichte van de huidige situatie.

De exploitant zal voor de nieuwe stallen een warmtewisselaar gebruiken die zorgt voor een zekere stofreductie. Bovendien worden de stallen voorzien van een stofbak om het uitgaande stof zoveel mogelijk te doen neerslaan vooraleer het verspreid wordt in de omgeving. Het geplande groenscherm zal het geur- en stofeffect tevens doen afnemen.

Bovendien zal door het toepassen van ammoniakemmissiearme stalsystemen op de nieuwe stallen, het voorzien van het uitgebreid groenscherm en het gebruik van

snijmaïssilage de ammoniakuitstoot van het bedrijf dalen ten opzichte van de huidige situatie."

Men kan aan de hand hiervan stellen dat de toename in hinder, met de uitbreiding, eerder minimaal is. Bovendien bevinden er zich in de huidige situatie ook reeds stallen op een afstand van +/- 6,80m van de serres op het aanpalend perceel.

Het aantal extra vervoersbewegingen van en naar het bedrijf per week is minimaal en wordt niet als abnormale hinder beschouwd.

Gezondheidsproblemen ten gevolge van het gebruik van chemische stoffen door derden op een aanpalend perceel is geen element van stedenbouwkundige aard, doch van milieutechnische aard. Er wordt hier verwezen naar het voorwaardelijk gunstig advies van de PMVC.

In het project-MER is er sprake dat er vrijgekomen grond zal gebruikt worden om het terrein tussen en rondom de stallen op te hogen. Het is vanzelfsprekend dat ophogingen slechts aanvaardbaar zijn indien deze het niveau van de omliggende percelen niet overschrijden.

Burgerrechtelijke aangelegenheden zijn niet van stedenbouwkundige aard en behoren tot de uitsluitende bevoegdheid van de burgerlijke rechtbank.

Het aspect van waardevermindering is niet van stedenbouwkundige aard, dit bezwaar wordt niet weerhouden.

De impact naar de omgeving zal niet groter zijn dan de huidige impact van de bestaande stallen. Huidige aanvraag voor uitbreiding is vanuit het oogpunt van perceelsordening een logische uitbouw die zich geheel situeert binnen de omschrijving van de gegeven configuratie van het pluimveebedrijf.

...

Algemene conclusie:

De aanvraag is in overeenstemming met de decretale en reglementaire bepalingen, mits naleving van de voorwaarden opgenomen in het advies van de brandweer dd.14/02/2013.

De aanvraag kan vanuit het oogpunt van de goede ruimtelijke ordening worden aanvaard.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd op 12 februari 2013 betekend aan de verzoekende partijen. Het verzoekschrift tot vernietiging, ingesteld met een ter post aangetekende brief van 2 april 2013, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Artikel 4.8.11, § 1, eerste lid 3° VCRO bepaalt dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing, een beroep kan instellen bij de Raad.

Uit de gegevens van het dossier blijkt dat het perceel van de verzoekende partijen grenst aan de percelen waarop de nieuwe uitbreiding van de kuikenstallen wordt voorzien. De verzoekende partijen maken in hun uiteenzetting in het verzoekschrift voldoende aannemelijk dat de uitbreiding van de kuikenstallen, die zich in de nabijheid situeren van hun eigen en bestaande landbouwerre, nadelige gevolgen kan hebben voor hun aardbeienteelt. Ze hebben derhalve belang om een beroep in te stellen bij de Raad.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 4.2.19 VCRO en artikel 4.3.1, §1 VCRO.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

(i)

De Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen kende uiteindelijk de door Raf Leemans aangevraagde vergunning toe mits naleving van de voorwaarden opgenomen in het advies van de brandweer dd. 14 februari 2013.

Ook de gemeente Rijkevorsel had de aflevering van een vergunning afhankelijk gesteld van het voorafgaand bekomen van een gunstig attest van de brandweer.

Artikel 4.2.19. van de Vlaamse codex van Ruimtelijke Ordening voorziet inderdaad dat de vergunningverlenende overheid aan een vergunning voorwaarden kan verbinden.

Deze voorwaarden dienen zeer precies te worden omschreven.

Het strookt met andere woorden niet met de bepalingen van de Vlaamse codex van Ruimtelijke Ordening een stedenbouwkundige vergunning te verlenen op voorwaarde dat de brandweer nog een gunstig advies verleent (zie tevens "Boer & Tuinder, nr. 17 dd. 26 april 2013, p.22).

De enige reden die de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen het geweer van schouder heeft doen veranderen en waarom zij alsnog heeft ingestemd met het verlenen van de vergunning aan Raf Leemans betreft het voorliggen van een gunstig advies van de Brandweer van Rijkevorsel dd. 12 januari 2013.

Ter gelegenheid van de eerste ongunstige beslissing (lees : beslissing waarin het beroep van verzoekers werd ingewilligd doch de vergunning aan Raf Leemans werd geweigerd) lag immers een ongunstig advies voor van de brandweerdiensten.

Later zouden de brandweerdiensten na een lang gesprek met Raf Leemans overtuigd zijn geworden om op 12 februari 2013 hun ongunstig advies te wijzigen in een gunstig advies.

De beslissing van de Bestendige Deputatie is derhalve volkomen gebaseerd op een advies van de Brandweer van Rijkevorsel waarvan de inhoud ervan als enige voorwaarde aan de toekenning van de vergunning wordt gekoppeld, hetgeen niet in overeenstemming is met de bepalingen van de Vlaamse codex van Ruimtelijke Ordening.

Het eerste middel is gegrond.

(ii)

Het eerste middel is gegrond temeer nu de brandweer van Rijkevorsel zelf stelt dat zij enkel een gunstig advies verleent op voorwaarde dat door de aanvrager rekening wordt gehouden met de opmerkingen waaraan volgens de ingediende bouwplannen door Raf Leemans niet wordt voldaan.

Met andere woorden is de brandweer uiteindelijk overtuigd kunnen worden om een gunstig advies af te leveren op grond van niet conforme plannen.

Het advies staat echter vol tegenstrijdigheden. De brandweer formuleert opmerkingen waarmee geen enkele rekening gehouden is geworden.

Tenzij een nieuwe aanvraag wordt ingediend, kan toch enkel een negatief advies worden verleend aangezien de aanvraag gewoonweg niet beantwoordt aan de veiligheidsnormen zoals opgelegd door de brandweer.

In het kader van het openbaar onderzoek heeft verzoeker alleszins niet de mogelijkheid gehad om de aanvraag in die zin te controleren.

De gewijzigde voorwaarden hebben blijkbaar betrekking op inplanting en toegangswegen. "De wijziging van de inplantingsplaats van een gebouw of een constructie wordt meestal als essentieel beschouwd." (DEFOORT, P-J, Wanneer wordt een voorwaarde bij een stedenbouwkundige vergunning een essentiële wijziging van de aanvraag, TROS, 2012, 58, met aangehaalde rechtspraak Raad van State).

Verzoeker verwijst voor de goede orde tevens nog naar het arrest van de Raad voor Vergunningenbetwistingen van 29 februari 2012, nr. 2012/0072.

De opgelegde voorwaarde is een essentiële wijziging van de vergunningsaanvraag.

Raf Leemans had in de eerste plaats een nieuwe aanvraag annex conform bouwplannen moeten indienen, rekening houdend met de door de Brandweer van Rijkevorsel geformuleerde opmerkingen, quod non in casu.

...

De tussenkomende partij repliceert:

"...

In casu blijkt dat de brandweer van de gemeente Rijkevorsel, na eerder een ongunstig advies te hebben verleend, een nieuw en voorwaardelijk gunstig advies afleverende omtrent de aanvraag. In dit voorwaardelijk gunstige advies wordt in hoofdzaak gesteld dat er een bijkomende verharding diende te worden voorzien (brandweg) alsmede een bijkomende

branddeur (te voorzien in de reeds aangevraag sectionaalpoort), verplichting inzake de draairichting van deuren, de brandweerstand van de muren, het voorzien in veiligheidsverlichting, het voorzien van brandhaspels en het voorzien van een mobiele bluskar ...

Deze opmerkingen van de brandweer hebben **geen betrekking op inplantingsplaats**, materiaalgebruik, uitzicht en/of afmetingen van de aangevraagde stallen en laten de plannen ongewijzigd qua lengte, breedte, hoogte, materiaal en verschijningsvorm. Ook dienen voor de bijkomende toegangen geen constructie-ingrepen in de muur te worden voorzien omdat het gaat om een bijkomende branddeur die onderdeel kan uitmaken van de sectionaalpoorten, dewelke op de plannen reeds voorzien waren

De door de brandweer opgelegde voorwaarden betreffen in casu dus wel degelijk om bijkomstige elementen, die geenszins aanleiding geven tot essentiële wijzigingen of planaanpassingen.

De plannen zijn in tegendeel geenszins gewijzigd.

De verzoekende partijen trachten uw Raad op dit punt te misleiden door voor te houden dat de brandweer zou aandringen op een gewijzigde inplantingsplaats. Dit is echter niet het geval.

Het gaat in casu inderdaad om in essentie technische aanpassingen (vb. voorzien van voldoende brandhaspels, een branddeur in de vergunde sectionaalpoorten, draairichting van de deuren, brandweg en het uitrusten van brandveilige armaturen als noodverlichting, het voorzien van een mobiele bluskar ...).

Verzoekende partijen betwisten overigens niet dat de opmerkingen van de Brandweer in het advies in strijd zouden zijn met de bepalingen van het KB van 19 december 1997 tot wijziging van het KB van 7 juli 1994 tot vaststelling van de basisnormen voor de preventie van brand en ontploffingen waaraan de nieuwe gebouwen moeten voldoen, en haar wijzigingen. Zij roepen ook geenszins een schending in van een van de bepalingen van het betreffende KB van 7 juli 1994

Dergelijke beperkte aanpassingen hebben geen enkele impact op de goede ruimtelijke ordening, en vormen om die redenen kennelijk bijkomstige aanpassingen, die toegelaten zijn conform het bepaalde in art. 4.2.19 VCRO en van art. 4.3.1., §1 VCRO.

Het is overigens geenszins zou dat er door de aanvrager nieuwe plannen zouden zijn opgemaakt of voorgelegd aan de deputatie na het advies van de brandweer Dit klopt niet met de realiteit.

Om die reden oordeelde de deputatie dat de vergunning alsnog verleend kon worden, rekening houdend met de opmerkingen van de Brandweer, die zoals gezegd kennelijk bijkomstige opmerkingen betreffen. In de bestreden beslissing is dit overigens ook op die wijze gemotiveerd:

...

Er is geen schending van de in het middel aangehaalde bepalingen voor handen.

Het eerste middel is om voormelde redenen ongegrond.

..."

In hun toelichtende nota voegen de verzoekende partijen niets wezenlijk toe.

Beoordeling door de Raad

1.

Artikel 4.2.19, § 1 VCRO bepaalt:

*“Onverminderd de voorwaarde van rechtswege in de zin van artikel 90bis van het Bosdecreet van 13 juni 1990, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan aan een vergunning voorwaarden verbinden.
Voorwaarden zijn voldoende precies. Zij zijn redelijk in verhouding tot de vergunde handelingen.
Zij kunnen worden verwezenlijkt door enig toedoen van de aanvrager.
Zij kunnen de uitvoering van de vergunde handelingen niet afhankelijk maken van een bijkomende beoordeling door de overheid.”*

Artikel 4.3.1, § 1 VCRO, zoals het gold op het ogenblik van de bestreden beslissing, bepaalt:

“Een vergunning wordt geweigerd :
1° indien het aangevraagde onverenigbaar is met :
a) stedenbouwkundige voorschriften of verkavelingsvoorschriften, voor zover daarvan niet op geldige wijze is afgeweken,
b) een goede ruimtelijke ordening;
2° indien de weigering genoodzaakt wordt door de decretale beoordelingselementen, vermeld in afdeling 2;
3° indien het aangevraagde onverenigbaar is met normen en percentages betreffende de verwezenlijking van een sociaal of bescheiden woonaanbod, vastgesteld bij of krachtens het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid;
4° in de gevallen waarin overeenkomstig artikel 8, § 1, van het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid geen vergunning kan worden afgeleverd.

In de gevallen, vermeld in het eerste lid, 1° en 2°, kan het vergunningverlenende bestuursorgaan de vergunning toch afleveren, wanneer het van oordeel is dat de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening gewaarborgd kan worden door het opleggen van voorwaarden, met inbegrip van het opleggen van een beperkte aanpassing van de ter beoordeling voorgelegde plannen. Die voorwaarden kunnen niet dienen om de leemten van een onvolledige of vage aanvraag op te vangen. De voorwaarde dat de ter beoordeling voorgelegde plannen beperkt worden aangepast, kan enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken.”

Uit deze bepalingen volgt dat een vergunningverlenend bestuursorgaan bij het verlenen van een vergunning voorwaarden kan opleggen, voor zover ze voldoen aan de vereisten van artikel 4.2.19 VCRO. Die voorwaarden kunnen ook dienen om de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening te waarborgen en kunnen het opleggen van een beperkte aanpassing van de plannen behelzen, maar in dat laatste geval kan dit enkel betrekking hebben op kennelijk bijkomstige zaken. De voorwaarden kunnen ook niet dienen om leemten op te vangen van een onvolledige of vage aanvraag.

3.

In fine van de bestreden beslissing wordt gesteld dat de vergunning wordt verleend “overeenkomstig de voorgebrachte plannen”, mits de voorwaarden in het advies van de brandweer van 14 februari 2013 stipt worden nageleefd.

Eerder in de bestreden beslissing overweegt de verwerende partij dat uit het vermeld advies van de brandweer blijkt dat de aanvraag “onder bepaalde voorwaarden wel voor vergunning in aanmerking komt”. De verwerende partij leidt dit af uit het besluit van het advies van de brandweer, waarin wordt gesteld dat gunstig advies wordt verleend “voor zover tijdens de uitvoering rekening wordt gehouden met de opmerkingen waaraan niet wordt voldaan volgens de voorliggende tekeningen”.

De verwerende partij stelt in de bestreden beslissing vervolgens dat de “bemerkingen” in hoofdzaak betrekking hebben op “inplanting en toegangswegen”, dat het “in eerste instantie gaat om het voorzien van bijkomende verhardingen, alsook het voorzien van bijkomende uitgangen, m.n. het voorzien van een bijkomende deur” en dat ook het intekenen van bijkomende haspels wordt voorzien, waarna de verwerende partij besluit dat het gaat om bijkomstige zaken die slechts aanleiding zullen geven tot een beperkte wijziging van plannen.

4.

In het advies van 14 februari 2013 stelt de Brandweerdienst Rijkvorschel onder de titel “inplanting en toegangswegen” als “opmerking”:

“ ...

Opmerking:

- ***Om een vlotte bereikbaarheid te garanderen in geval van een calamiteit is het aangewezen om een voldoende verharding te voorzien zodat de voertuigen van de hulpdiensten de stallingen vlot kunnen bereiken bij alle weersomstandigheden.***
- ***Bijkomende verharding dient voorzien te worden langs de lange gevel van stal B***
- ***Bijkomende verharding en 2 opstelplaatsen dienen voorzien te worden langs de lange gevel van stal C***
- ***Draaicirkels dienen duidelijk op de plans aangegeven te worden.***
- ***Opmerking: Is conform de regelgeving. Toegangsweg steeds vrijhouden van obstakels.***

...”

Onder de titel “compartimentering en evacuatie” wordt vervolgens gesteld:

“ ...

Opmerking:

- ***Volgens plan zijn er in de onvoldoende uitgangen voorzien. De brandweer adviseert om dit alsnog te herbekijken bij het definitieve ontwerp en eventueel in de sectionaalpoort en de lange gevels een bijkomende deur te plaatsen.***
- ***Draaizin van de deuren in de vluchtrichting voorzien.***

...”

Vervolgens wordt nog gesteld onder de titel “uitgangswegen en ontruiming”:

“ ...

Opmerking:

- ***De evacuatiewegen steeds vrij houden van obstakels.***
- ***Volgens plan zijn er in kuikenstallen A B C en D onvoldoende uitgangen voorzien. De brandweer adviseert om dit alsnog te herbekijken bij het***

definitieve ontwerp en eventueel in de sectionaal poort en de lange gevels een bijkomende deur te plaatsen.

- ***Draaizin van de deuren in de vluchtrichting voorzien.***

...

Uit het advies valt af te leiden dat de opmerkingen moeten “herbekeken” worden bij “het definitief ontwerp”, met name het aanleggen van bijkomende verhardingen en het voorzien van bijkomende uitgangen “eventueel in de sectionaalpoort en de lange gevels”. Het advies bevat derhalve geen precieze voorwaarden.

Nog los van de vraag of de verwerende partij terecht kon oordelen of de voorwaarden van de brandweer inzake de inplanting en toegangswegen slechts bijkomstige zaken betreffen, moet vastgesteld worden dat de verwerende partij door het opleggen in de bestreden beslissing om de voorwaarden opgenomen in het advies van de brandweer van 14 februari 2013 “stipt” na te leven, geen precieze voorwaarden heeft opgelegd. Uit het voorgaande blijkt immers dat het vermeld advies zelf geen precieze voorwaarden bevat.

Of de voorwaarden al dan niet als “kennelijk bijkomstig” kunnen beschouwd worden, zal moeten beoordeeld worden na de vaststelling welke precieze voorwaarden er in de vergunningsbeslissing moeten of kunnen opgelegd worden, om de overeenstemming van het aangevraagde met het recht en de goede ruimtelijke ordening te waarborgen.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

B. Vierde middel

Standpunt van de partijen

In dit middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel, het fair play-beginsel, het rechtszekerheidsbeginsel, het vertrouwensbeginsel en de formele motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur, en machtsafwending.

De verzoekende partijen zetten uiteen:

“ ...

1. Schending van het rechtzekerheidsbeginsel

(i)

Op 11 oktober 2012 is aan Raf Leemans een voorwaardelijke vergunning toegekend geworden voor de uitbreiding van een materiaalloods, het bouwen van 4 gelijke kuikenstallen, het plaatsen van 1 graansilo en voedersilo's, het aanleggen van verharding en het aanplanten van groenstroken op een terrein gelegen te Rijkvorsel, Keirschot 7, afdeling 1, sectie A, nrs. 697 B, 696, 701 G, 693 B, 692 N, 701 H, 694 B en 692 L.

De huidige kippenhouderij van Raf Leemans bestaat uit 3 evenwijdig geplaatste kippenstallen met een noodwoning. De kippenstallen bevinden zich op enkele meters van de scheidingslijn tussen de eigendommen van Raf Leemans en verzoekers doch alleszins ongeveer 30 meter van de tuinbouwerre van verzoekers.

Door verzoekers werd beroep ingesteld tegen de vergunning bij de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen.

Immers zouden de nieuw voorziene stallen worden opgericht op slechts enkele meters van de tuinbouwserrres van verzoekers.

Bij wege van beslissing van 24 januari 2013 werd het beroep van verzoekers ingewilligd en werd beslist om de door Raf Leemans gevraagde vergunning te weigeren.

De beslissing is aan verzoekers medegedeeld geworden bij wege van schrijven dd. 12 februari 2013.

Bij wege van beslissing van 28 februari 2013 - het zij een maand later - is het beroep van verzoekers alsnog afgewezen geworden en werd beslist om de Raf Leemans alsnog een vergunning toe te kennen.

Deze beslissing werd aan verzoekers bekendgemaakt bij wege van schrijven dd. 9 april 2013, het zij bijna anderhalve maand nadat de beslissing genomen was geworden.

Op dinsdag 9 april 2013 hadden verzoekers nochtans nog een bespreking gehad bij de stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente Rijkevorsel teneinde zich in het algemeen te informeren aangaande de concrete gevolgen van de aan Raf Leemans geweigerde vergunning.

De stedenbouwkundig ambtenaar van de gemeente Rijkevorsel verzekerde verzoekers op 9 april 2013 dat er geen uitbreiding van de kippenstallen zou komen.

De stedenbouwkundig ambtenaar repte met geen woord over het feit dat de vergunningsaanvraag van Raf Leemans reeds anderhalve maand eerder toch toegekend was geworden door de gemeente Rijkevorsel.

Desalniettemin mochten verzoekers de dag erna, nl. op 10 april 2013, een aangetekend schrijven ontvangen, inhoudende de gewijzigde beslissing.

(ii)

Het feit dat aan Raf Leemans een bouwvergunning toegekend is geworden dewelke geenszins strookt met de door Raf Leemans ingediende bouwaanvraag en -plannen (zie supra) komt de rechtszekerheid geenszins ten goede.

Evenmin komt het feit dat de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen op den maand het geweer volkomen van schouder wisselt de rechtszekerheid ten goede.

Regelmatige administratieve rechtshandelingen die rechten toekennen, mogen niet worden ingetrokken.

De onregelmatige administratieve rechtshandelingen die rechten toekennen, kunnen op geldige wijze worden ingetrokken indien en voor zover een uitdrukkelijke wetsbepaling de intrekking toelaat.

Bij ontstentenis van enige wetsbepaling kunnen ze slechts worden ingetrokken, enkel op rechtmatigheidsgronden, hetzij binnen de termijn bepaald voor het instellen van een annulatieberoep bij de Raad van State of - indien een ontvankelijk annulatieberoep is ingesteld - tot aan de sluiting van het debat, hetzij te allen tijde als de handelingen door

bedrog zijn uitgelokt of door een zodanige onregelmatigheid zijn aangetast dat ze voor onbestaande moeten worden gehouden.

Het gevolg is dat een onregelmatige administratieve beslissing alleen geldig kan zijn ingetrokken indien ze als onbestaande te beschouwen zou zijn.

Een uitdrukkelijke wetsbepaling die de intrekking toelaat, is er immers niet. (Raad van State, 19 mei 2011, R. W. 2012-2013, 852)

2. Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur

(i)

De bouwvergunning is niet eens in overeenstemming met de door Raf Leemans ingediende bouwaanvraag en bouwplannen.

De toegekende vergunning betreft onder meer 2 stallen, nl. stallen A en B met een diepte van 183,80 meter.

Nochtans bevatten de door Raf Leemans ingediende bouwplannen geenszins stallen van 183,80 meter.

Aan Raf Leemans is dan ook een bouwvergunning toegekend geworden dewelke geenszins strookt met de inhoud van de door Raf Leemans zelf ingediende bouwplannen.

Integendeel, de toegekende vergunning is veel ruimer dan de oorspronkelijk ingediende bouwaanvraag annex plannen.

(ii)

De Bestendige Deputatie baseert haar beslissing op volkomen foutief door o.m. de aanvrager aangeleverde informatie.

- De Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen stelt in haar beslissing het volgende : "De laatst verleende vergunning op het aanpalende perceel 1/A duiden op een serre waarvan de achtergevel tot op 107m achter de rooilijn van Keirschot 9A . Hieruit kan worden afgeleid dat het verlies aan zonlicht zeer beperkt tot niet bestaand zal zijn."

Het feit dat de achterkant van de serre van verzoekers at dan niet op 107m van de rooilijn ligt, heeft toch geen enkele uitstaans met hetgeen aan de andere zijde van de serre geschiedt.

De tuinbouwserra van verzoekers ligt dan misschien wel 107 meter achter de rooilijn (vanuit de straat bekeken) doch de nieuw door Raf Leemans op to richten stallen zullen zich wel slechts op enkele luttele meters van deze serres bevinden hetgeen dus **ontegensprekelijk** wel een nefaste invloed zal uitoefenen op de lichtinval in de serres.

- Vervolgens stelt de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen in haar beslissing "dat er in de huidige situatie ook reeds kippenstallen bevinden op een afstand van +/- 6, 80m van de serres van verzoekers".

Dit is geenszins correct.

De ingesloten luchtfoto spreekt dit tegen.

Er ligt minstens 30 meter tussen de bestaande kippenstal(len) en de tuinbouwserre van verzoekers.

De Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen heeft haar beslissing derhalve gesteund op een volkomen foutief uitgangspunt, reden waarom zij de argumenten van verzoekers aan de kant heeft geschoven als vermeend niet ter zake doende.

- Tenslotte stelt de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen "dat de impact naar de omgeving niet groter zal zijn dan de huidige impact van de bestaande stallen".*

De Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen dient er enige realiteitszin op na te houden.

Verzoekers menen te kunnen verwijzen naar al hetgeen supra reeds uitgebreid uiteengezet is geworden.

Vervolgens dient benadrukt dat de Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen de gezondheidstoestand van verzoekers zelfs niet in overweging heeft willen nemen.

Eerste verzoeker is astma patiënt.

Eerste verzoeker heeft al jaren een probleem wanneer hij in contact komt met chemische stoffen.

Zo is hij bvb. op zijn eigen bedrijf in de onmogelijkheid om sproeistoffen te gebruiken. Hij laat deze werken uitvoeren door derden.

In het medisch attest dd. 27 april 2004 wordt beschreven dat de problematiek van eerste verzoeker een bronchusobstructie betreft op inhalatie van irriterende producten.

Wanneer het aanpalend bedrijf van Raf Leemans onder meer met een belangrijke ammoniakuitstoot - wordt uitgebreid met meer dan 200%, zal dat de medische problematiek van eerste verzoeker nog vergroten.

De Bestendige Deputatie van de Provincie Antwerpen heeft op dit argument zelfs niet geantwoord hetgeen een schending inhoudt van haar motiveringsverplichting en niet strookt met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Integendeel, verzoekers ontvingen bezoek van een persoon die verzoekers 'vriendelijk' verzocht om op vervroegd pensioen te gaan en hun bedrijf te verlaten.

(iv)

Op basis van al deze gegevens zijn verzoekers van oordeel dat de Bestendige Deputatie Antwerpen niet op afdoende en gemotiveerde wijze tot haar beslissing is kunnen komen en dat de beginselen van behoorlijk bestuur werden geschonden.

...

De tussenkomende partij repliceert:

“ ...

In een eerste onderdeel van het vierde middel voeren de verzoekende partijen aan dat de thans bestreden beslissing het rechtszekerheidsbeginsel zou schenden en dit om reden dat de eerdere beslissing houdende de weigering van een stedenbouwkundige vergunning is ingetrokken geworden. Dit zou de rechtszekerheid niet ten goede komen, aldus de verzoekende partijen.

Het rechtszekerheids- en/of het vertrouwensbeginsel is in casu echter geenszins geschonden.

Het rechtszekerheids- en/of vertrouwensbeginsel is een der beginselen van behoorlijk bestuur krachtens hetwelke de burger moet kunnen vertrouwen op een vaste gedragslijn van de overheid of op toezeggingen of beloften die de overheid in een concreet geval heeft gedaan. De Raad van State onderwerpt het vertrouwensbeginsel aan drie voorwaarden. Deze voorwaarden betreffen (1) het bestaan van een bestuurlijke vergissing, (2) het tengevolge van die vergissing verlenen van een voordeel aan een rechtsonderhorige en de afwezigheid van gewichtige redenen om de rechtsonderhorige dat voordeel te ontnemen.

In de eerste plaats dient erop te worden gewezen dat de verzoekende partijen op geen enkele manier aannemelijk maken op welke wijze de thans bestreden beslissing het vertrouwensbeginsel, zoals omschreven in de rechtspraak van de Raad van State zou schenden. Van een bestuurlijke vergissing, van het verlenen van een voordeel en de daaropvolgende voordeelsontneming is in casu geen sprake. Het middel is dan ook onontvankelijk in zoverre het gebaseerd is op de schending van het vertrouwensbeginsel (exceptio obscuri libelli). Alleszins is de schending van het rechtszekerheids- en/of vertrouwensbeginsel niet aangetoond, en is het middel dus ongegrond in zoverre het gebaseerd is op een vermeende (maar niet bewezen) schending van het vertrouwensbeginsel.

De verzoekers tonen niet aan dat er op dit punt zou voldaan zijn aan de voorwaarden die in de rechtspraak worden gehanteerd om tot een schending van het rechtszekerheidsbeginsel te komen.

Het gegeven dat de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar de verzoekers verkeerd zou hebben ingelicht omtrent de vraag of er al dan niet een uitbreiding van het bedrijf van tussenkomende partij zou komen (wat overigens op geen enkele wijze wordt aangetoond) is geenszins van aard om de wettigheid van de thans bestreden beslissing in het gedrang te brengen.

Daarenboven dient te worden opgemerkt dat de plannen die voorwerp uitmaakten van de vergunningsaanvraag geenszins zijn gewijzigd geworden.

De eerder door de verwerende partij afgeleverde weigering kon in casu wel degelijk worden ingetrokken.

Mast e.a. stellen dat de intrekking een impliciete of uitdrukkelijke rechtshandeling is waarbij een administratieve overheid de beslissing die zij genomen heeft, ab initio teniet doet. Evenals de vernietiging werkt de intrekking ex tunc en wordt de betrokken handeling geacht niet te hebben bestaan. Intrekking verschilt in die mate van een vernietiging dat de intrekking steeds geschiedt door de overheid die de betrokken handeling heeft verricht, terwijl een vernietiging geschiedt door de rechter.

De rechtszekerheid vereist in beginsel dat de intrekking schriftelijk gebeurt, omdat er geen onduidelijkheid mag bestaan omtrent de intenties van het bestuur m.b.t. de intrekking.

Onder welke voorwaarden kan tot intrekking van een administratieve beslissing worden overgegaan? In deze context dienen twee rechtsvragen te worden onderscheiden, met name de vraag of de beslissing in kwestie al dan niet rechten verleend enerzijds en de vraag of de beslissing in kwestie al dan niet een onrechtmatig karakter vertoont, anderzijds.

Administratieve beslissingen die geen rechten verlenen, maar een louter rechtsverklarend karakter vertonen, kunnen steeds - en dit ongeacht het al dan niet rechtmatig karakter ervan - worden ingetrokken wanneer de overheid oordeelt dat het algemeen belang zulks vereist.

Daarnaast kan een onregelmatige rechtshandeling, die rechten toekent, eveneens worden ingetrokken, en dit binnen de termijn van 60 dagen voorzien om een vordering tot vernietiging in te stellen bij de Raad van State.

*Indien een beslissing die rechtsgevolgen verleend, dermate onregelmatig is, dat zij als een 'onbestaande handeling' moet worden beschouwd, en het dus een handeling betreft die dermate grof en door een zodanig grote onregelmatigheid is aangetast dat haar feitelijke bestaan genegeerd mag worden, **dan kan deze beslissing zelf ten allen tijde worden ingetrokken.***

In casu motiveert de verwerende partij de beslissing tot intrekking als volgt:

"Gelet het ontvangen afschrift van verzoekschrift bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen van de heer Koen VAN WIJNSBERGE namens heer Raf Leemans, aanvrager voor de vergunning strekkende tot de vernietiging van voormelde beslissing van 24 januari 2013 waarin voorgesteld wordt dat voormelde vergunning dient te worden vernietigd wegens de schending van artikel 4.3.1., §1 V.C.R.O., artikel 4.3.4. VCRO en van de beginselen van behoorlijk bestuur meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het formele motiveringsbeginsel en de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en meer bepaald niet zou blijken dat het advies van de brandweer verplichtend dient te worden ingewonnen."

De verwerende partij heeft geacht de eerdere weigeringbeslissing te moeten intrekken wegens haar onrechtmatig, en kon nog steeds tot intrekking overgaan van voormelde beslissing, dit gelet op het feit dat tussenkomende partij een vordering tot vernietiging had ingesteld bij uw Raad.

in het licht van het voorgaande blijkt dus dat voldaan is aan de in de Raad van State gestelde voorwaarden m.b.t. de mogelijkheid tot intrekking van een administratieve rechtshandeling.

De verzoekende partijen tonen alleszins niet aan dat dit in casu niet het geval zou zijn. Zij komen in de uiteenzetting van het middel niet verder dan het schetsen van wat volgens hen de voorwaarden zouden zijn om tot intrekking van een administratieve rechtshandeling te komen. Hoe de thans bestreden beslissing deze voorwaarden zouden schenden, wordt niet toegelicht in dit middel.

Er is geen schending van het vertrouwensbeginsel vast te stellen.

In een tweede onderdeel stellen verzoekers dat de bestreden beslissing "de beginselen van behoorlijk bestuur" zou schenden.

Zo stellen verzoekers dat de door verwerende partij afgeleverde stedenbouwkundige vergunning niet in overeenstemming zou zijn met de ingediende bouwplannen.

Allereerst dient opgemerkt dat de plannen in casu geenszins zijn gewijzigd. De verwerende partij heeft in tegendeel de afgifte van de vergunning onderworpen aan voorwaarden, en dit binnen de toegelaten grenzen van art. 4.2.19 V.C.R.O. juncto art. 4.3.1. §2 (Cfr. supra eerste middel). De verzoekende partijen tonen alleszins niet aan dat welk beginsel van behoorlijk bestuur er op dit punt geschonden zou zijn. Op dit punt is het middel onontvankelijk (exceptio obscuri libelli).

Het zorgvuldigheidsbeginsel is niet geschonden. Het zorgvuldigheidsbeginsel stelt dat de overheid zich bij het nemen van een beslissing steeds dient te baseren op een zorgvuldige feitenvinding. Zo moet de overheid haar beslissingen voldoende zorgvuldig voorbereiden, en dient zij haar beslissing te baseren op een correcte feitenvinding. Het is geenszins zo dat de deputatie zich zou hebben gebaseerd op een verkeerde feitenvinding, door verkeerde afstanden in rekening te brengen tussen het voorwerp van de aanvraag en de eigendom van verzoekende partijen. Verzoekers tonen op geen enkele wijze aan dat de door hen voorgehouden afstanden correct zouden zijn. Ook het gegeven dat de gezondheidstoestand van verzoekers niet zou zijn betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing klopt niet. Verzoekers leveren immers zelf niet het bewijs dat de aanvraag een negatieve impact zou hebben op hun gezondheidstoestand.

De deputatie heeft in casu geoordeeld dat de toepassing van mitigerende maatregelen ertoe leidt dat de aanvraag voor vergunning in aanmerking komt, en dit gelet op het feit dat door toepassing van de maatregel er een reductie is van ammoniakuitstoot t.o.v. de bestaande toestand.

Dit gegeven brengen verzoekers nergens mee in rekening.

Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel is niet aangetoond.

Het vierde middel is tot slot onontvankelijk in zoverre het betrekking heeft op een beweerde machtosverschijding of machtsafwending.

Conform de rechtspraak van de Raad van State kan een bestuurshandeling onwettig zijn m.b.t. de hoedanigheid van de persoon of het orgaan van wie ze uitgaat (1). Die onwettigheid (of die vorm van machtsoverschrijding) noemt men de onbevoegdheid. De onwettigheid kan ook kleven aan het door de bestuursdaad nagestreefd oogmerk (2). Men spreekt dan van machtsafwending. De onwettigheid t.o.v. de vorm is die waarbij de administratieve handeling een substantiële of op straf van nietigheid voorgeschreven vorm niet nakomt (3). Een administratieve beslissing kan tenslotte nog, wat de inhoud betreft, onwettig zijn en aldus ook een machtsoverschrijding uitmaken (4).

Verzoekende partijen zetten in casu niet uiteen welke machtsoverschrijding voorgehouden wordt.

Door de Raad van State wordt terzake overwogen:

'Een middel waarin niet wordt verduidelijkt in welke zin er sprake is van machtsoverschrijding, is niet ontvankelijk.'

en:

'Niet ontvankelijk is een middel dat niet verduidelijkt in welk opzicht er sprake is van machts-overschrijding.'

Gelet op het voorgaande is het middel onontvankelijk in zoverre het gebaseerd is op machts-overschrijding/machtsafwendings.

Het vierde middel is ongegrond.

...

In hun toelichtende nota voegen de verzoekende partijen niets wezenlijk toe.

Beoordeling door de Raad

In het tweede onderdeel van het vierde middel stellen de verzoekende partijen onder meer dat de verwerende partij haar beslissing heeft gesteund “op een volkomen foutief uitgangspunt”, met name daar waar in de bestreden beslissing overwogen wordt dat “er zich in de huidige situatie ook reeds stallen op een afstand van +/- 6,80m van de serres op het aanpalend perceel (bevinden)”. De verzoekende partijen leggen een luchtfoto voor en stellen dat er “minstens 30 meter” afstand is tussen de bestaande kippenstallen en hun tuinbouwserre.

De verwerende partij voert geen enkel verweer en de tussenkomende partij stelt enkel dat de verzoekende partijen “op geen enkele wijze aantoont dat de door hen voorgehouden afstanden correct zouden zijn”.

De verzoekende partijen leggen nochtans wel een luchtfoto voor waaruit minstens kan afgeleid worden dat de in de bestreden beslissing aangenomen afstand van “+/- 6,80 meter” niet overeenstemt met de bestaande toestand op het terrein. Bovendien blijkt uit de bouwplannen dat de afstand van 6,82 meter betrekking heeft op de afstand tot de perceelsgrens van de bestaande stal van de tussenkomende partij, maar niet op de afstand van deze stal tot de serre van de verzoekende partij.

Met de verzoekende partijen moet tevens vastgesteld worden dat niet kan worden ingezien hoe de verwerende partij er toe komt te stellen dat het verlies aan zonlicht voor de serre van de verzoekende partij “zeer beperkt tot niet bestaand zal zijn” op grond van de vaststelling dat de achtergevel van deze serre zich op 107 meter achter de rooilijn bevindt.

De verzoekende partijen vermelden tenslotte niet ten onrechte dat de verwerende partij in de bestreden beslissing vermeldt dat de aangevraagde stallen A en B een diepte hebben van 183,80 meter, terwijl moet vastgesteld worden dat de diepte volgens de bouwplannen slechts 100,40 meter bedraagt.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de heer Raf LEEMANS is ontvankelijk.
2. Het beroep is ontvankelijk en gegrond.
3. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 28 februari 2013, waarbij aan de tussenkommende partij de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarde wordt verleend voor het uitbreiden van een materiaalloods, het bouwen van 4 gelijke kuikenstallen, het plaatsen van 1 graansilo en voedersilo's, het aanleggen van verharding en het aanplanten van groenstroken op de percelen gelegen te 2310 Rijkevorsel, Keirschot 7 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummers 697B, 696, 701G, 693B, 692N, 701H, 694B en 692L.
4. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over het administratief beroep van de verzoekende partijen en dit binnen een termijn van drie maanden te rekenen vanaf de betekening van dit arrest.
5. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 550 euro, ten laste van de verwerende partij.
6. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 100 euro, ten laste van de tussenkommende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 4 november 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, vierde kamer, samengesteld uit:

Nathalie DE CLERCQ, voorzitter van de vierde kamer,

met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de vierde kamer,

Heidi HUANG

Nathalie DE CLERCQ